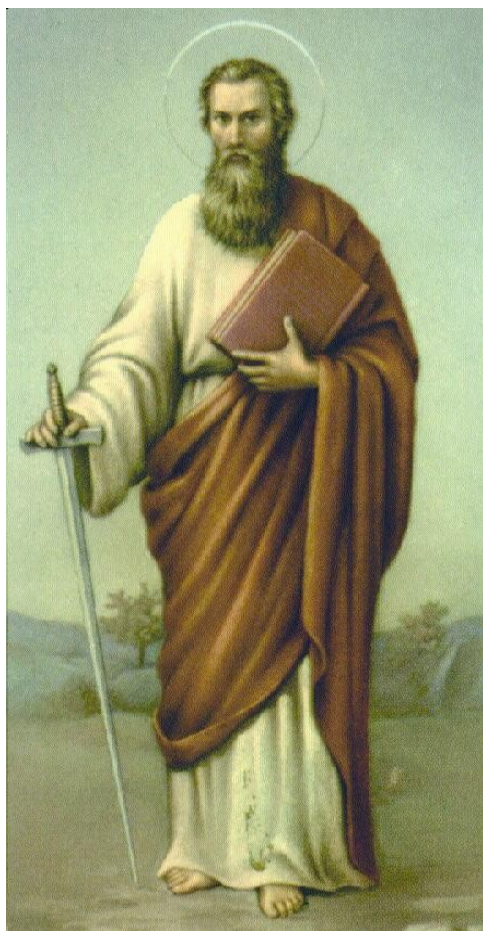

Listopad

LISTY SV. PAVLA V LISTOPADU

Jednotlivá rozhodnutí Svatého otce, která se týkají celé církve, nejsou jen určitým osobním rozmarem nebo nápadem, ale mají posloužit k duchovnímu prospěchu a posvěcení věřících v Krista. Do této oblasti patří také tematické roky, které papež čas od času vyhláší. Právě letošní rok je zaměřen na život a apoštolské dílo sv. Pavla z Tarsu. Jednotlivé podněty tohoto velkého tématu mohou zaznít z kazatelny nebo při katechezích, ale i písemnou formou. Také v našem košířském farním listu můžeme využít tuto příležitost a hlouběji se seznámit s nesmírně bohatou částí Nového zákona, kterou tvoří právě čtrnáct epistol apoštola národů. Velmi žádoucím účinkem následujících textů by zcela určitě bylo podnícení zájmu o osobní a důkladnější proniknutí do jejich obsahu prostřednictvím vlastní domácí četby. Nemělo by nám jít jen o nějaké akademické znalosti a informace, ale o duchovní přínos, který vnímáme jako poznání Krista a niternější láska k Němu. K tomu je nám apoštol Pavel jedním z nejlepších průvodců a pomocníků.

Život svatého Pavla je celkem dobře znám, a tak se podíváme spíše na jeho dílo. Nejprve nám půjde o všeobecný pohled na jeho listy, potom bychom je sledovali jednotlivě.

Žádný z novozákonních spisovatelů nám nedává nahlédnout do duše tak, jako Pavel.

Potřeby nově založených obcí totiž vyžadovaly, aby s nimi byl v ustavičném styku. Bylo třeba povzbuzení, upevňování ve víře, odstranění hříchu a pohoršení, bylo třeba varovat před falešnými proroky nebo vysvětlovat pochybnosti. Proto psal. V listech bojuje o duše, varuje před nebezpečími, mluví k nim s láskou, hlasem starostlivého otce a – je-li potřeba – i s přísností. Napomíná, přesvědčuje a zapřísahá. Jsou to listy příležitostné, proto v nich nelze hledat celou teologii. Jsou v nich skryté narážky na poměry v církevních obcích, a proto jsou i místy nejasné.

Podobají se dopisům (proto epistoly, epistola – dopis). Začínají úvodem, který objasňuje většinou nadpis a přechod k vlastní látce. V úvodu uvádí nejčastěji Pavel jméno své a svých spolupracovníků, jméno církve nebo osoby, které list píše a blahopřání nadpřirozeného rázu. Děkováním Bohu za prokázanou dobrodiní čtenářům nebo chválou Boha přechází většinou k vlastní látce. A látka je různá podle předmětu. Je vždy rozvedena určitá stať (nebo i více) a rozdělena na část věroučnou a morální. Někdy se tyto dvě vzájemně prolínají, jindy jsou jasně odlišeny (Řím, Gal, Ef).

Nejsou to ani obyčejné, ani soukromé listy, ale nenapodobitelná směs obojího, vznikají za účelem, kterého chtěl apoštol dosáhnout. I když byly poslány určitým adresátům, přece jen měly vždy obecnější poslání. Poučení, napomenutí a povzbuzení v nich obsažená (možno říci) zajímala všechny křesťany a byla také od nich jako inspirované Boží slovo přijímána.

V závěru každého listu podává apoštol většinou zprávu o sobě a svých záměrech, připojuje pozdravy (také vlastnoruční), poslední napomenutí a vzdáním chvály Bohu dopis ukončuje. Svě listy většinou diktoval, ale vlastnoruční pozdrav na konci měl být pro adresáty důkazem pravosti listu.

Zvláště rozsáhlejší listy psal asi po delší přípravě. Apoštolské práce, starost o vlastní obživu i návštěvy mu bránily často dokončit list hned. Přerušeni je někdy i dost jasně znatelné. Zvláště delší epistoly psal možná i několik týdnů, snad i měsíce.

Co se týče řeči, nevyhledával úmyslně krásy řeči a vazeb a čistoty jazyka. Psal řecky, životu řečtinou, lidovou, která nese stopy určité kultury i stopy Septuaginty a filosofické znalosti své doby. Přece však byl Žid a židovsky vychován, což se pochopitelně odráží v obrazech, paralelismech a hlavně v myšlenkovém sledu. Jeho slovník patří vedle Lukáše k nejbohatším v Novém zákoně. Je v prvé řadě biblický, z druhé je původu lidového. Poprvé Pavel vyjadřuje řecky křesťanské ideje, stejně hluboké jako nové.

Sloh diktuje účel dopisu: mluví živě, z plnosti srdce. Proto často přervaný chod myšlenek, přechod z jedné myšlenky do druhé, četné řečnické otázky a figury. Dovede mluvit výrazně a přesvědčivě, závěry tak formulovat, že to lze jen stěží zapomenout. Vlastní síla ovšem není ve slohu, živé řeči ani umění mluvit, ale v teologii vtělení, vykoupení a ospravedlnění, do jejíž služeb staví všechno. Tato nejpodstatnější stránka jeho díla by měla nejvíce upoutat naší pozornost.

V těchto listopadových dnech si třeba můžeme více všimnout jeho textů, které se týkají posmrtného života. Pro pohřební obřady je vybráno dokonce 13 těchto úryvků z jeho listů, tedy celá polovina všech uvedených neevangelních perikop. K osobní četbě a rozjímání ve spojení s modlitbou za drahé zemřelé nabízím jejich výčet:

1/ Řím 5,5-11;	8/ I Kor 15,51-57;
2/ Řím 5,17-21;	9/ 2 Kor 4,14-5,1;
3/ Řím 6,3-9;	10/ 2 Kor 5,1.6-10;
4/ Řím 8,14-23;	11/ Flp 3,20-21;
5/ Řím 8,31b-35.37-39;	12/ 1 Sol 4,13.14.17b-18;
6/ Řím 14,7-9.10b-12;	13/ 2 Tim 2,8-13.
7/ I Kor 15,20-24a.25-28;	

P. Lohelius

Liturgický kalendář

1. sobota	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. neděle	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3. pondělí	Sv. Martina de Potres, řeholníka
4. úterý	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
7. pátek	První pátek v měsíci
9. neděle	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. pondělí	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitel církve
11. úterý	Památka sv. Martina, biskupa
12. středa	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. čtvrtek	Památka sv. Anežky České, panny
14. pátek	Sv. Siarda, opata premonstrátského řádu
15. sobota	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele
16. neděle	33. neděle v mezidobí
17. pondělí	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
18. úterý	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21. pátek	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22. sobota	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23. neděle	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
24. pondělí	Památka sv. Ondřeje Dung – Laca, kněze, a druhů, mučedníků
25. úterý	Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice
30. neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ

Oznámení

- ✓ **Odpustky pro duše v očistci:**
V sobotu 1. listopadu odpoledne a v neděli 2. listopadu po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.
- ✓ **Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci,** navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.
- ✓ **V sobotu 1. listopadu se po večerních bohoslužbách v 18,30 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep. koná přednáška Ing. Pavla Karla Mráčka,** stálého jáhna a terciáře rádu kazatelů – OP na téma „**Apoštolské cesty sv. Pavla z Tarsu**“.
- ✓ **Další biblická katecheze na téma: „Život Pána Ježíše“** bude v sobotu 15. listopadu po večerních bohoslužbách – v 18.15 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.
- ✓ **Tradiční mikulášská farní besídka bude v sobotu 6. prosince** po večerních bohoslužbách v 18.00 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep. Srdečně zveme rodiče, děti a ostatní příbuzné a farníky.
- ✓ **Duchovní obnova farnosti bude v sobotu 13. prosince od 15.00 hod.** s obvyklým programem dvou promluv, adorace, sv. smíření a mše sv.

Od září je otevřena v ulici Přímá na Malvazinkách nová křesťanská školka rodinného typu, která funguje podle celosvětově osvědčeného modelu založeného na úzké spolupráci rodiny a školky při vzdělávání dětí. **Všechny rodiče a děti srdečně zveme, aby se přišly na chod školky podívat ve dnech otevřených dveří 13. a 14. listopadu vždy od 8.15 do 12.00 hod. nebo kdykoliv po individuální domluvě. Podrobnější informace najdete také na www.parentes.cz.**

Podmínkou pro umístění dítěte do školky je ochota **obou** rodičů se školkou spolupracovat a uvědomit si svou odpovědnost za výchovu svých dětí. Cílem školky je nabídnout rodinám komplexní a na křesťanských hodnotách založené předškolní vzdělávání pro děti, nabídnout místa i pro děti, které jinde nechtějí (například děti, které mají doma mladší sourozence), tedy poskytnout rodičům něco víc než jen pokrýt potřebu matek někam umístit své dítě, aby se mohly věnovat své profesi. Součástí pedagogického plánu je budování hodnot, které dětem v dnešní společnosti chybí (např. schopnost kontinuálního učení, uznávání hranic a důvěra v dlouhodobé vztahy, získávání ctností). Samozřejmostí je individuální přístup k jednotlivým dětem a rodinám. Školka se snaží vyjít vstříc nejrůznějším potřebám dětí i rodin, a to **ve všech ohledech.** V tuto chvíli sice bohužel (jako mnoho jiných podobných zařízení) nemá nárok na státní podporu, proto je finančně závislá na vlastních zdrojích a musí vybírat od dětí školkovné, ale jako nezisková organizace si narozdíl od jiných podobných zařízení nekladou za cíl, aby projekt byl jakkoliv ziskový.

Kontakt: Centrum Malvazinka, Přímá 8, 150 00 Praha 5 – Smíchov, tel.: 251 565 665, Adéla Šípová, email: sipova@parentes.cz, mobil: 606 938 776, www.parentes.cz.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů dne 10. 10. 2008

Přítomní: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Stanislav Hojek, Václav Funda, Vít Bobysud, Václav Dráb a Ondřej Vaněček

Program:

1. Pokračování údržby a oprav farních nemovitostí
2. Změny v redakci Košířského farního listu
3. Farní život a obecná rozprava

1.1 Práce v kostele sv. Jana Nepomuckého

Topné rohože

Oprava dalšího ze svodů srážkové vody, jehož stav není vyloženě havarijní, byla odložena s tím, že finanční prostředky, které jsou nyní k dispozici, budou využity ke zřízení elektrického topení pro přední lavice v hlavní chrámové lodi.

Jak bylo dohodnuto na předcházející schůzi, byly objednány topné rohože ve vhodném odstínu, respektujícím barevnost interiéru, v náležitých rozměrech a počtu; s tím byla zaplácena záloha. Přípravné stavební práce jsou před dokončením; zbývá dokončit instalaci rozvodů v lavicích a zapojení zařízení v novém rozvaděči u vnitřního vchodu do sakristie.

Předpokládá se, že během listopadu by topení mohlo začít sloužit.

Kolaudace objektu kostela

Pan V. Bobysud podal informaci o postupujících jednáních s úřady ohledně dokončení kolaudace budovy kostela.

Drobné práce

Během podzimu by se vyklučily náletové dřeviny v severní části pozemku kostela (zajistí V. Dráb).

Úklid po přípravných stavebních pracích pro instalaci el. vytápění se podařilo zajistit silami obětavých dobrovolníků, zejména pak zásluhou paní Křížovské.

1.2 Práce v kostele Nejsv. Trojice

Odvhlčení stavby

Bylo zjištěno, že do zdíva kostela vzlíná zemní vlhkost, která se hromadí v půdním souvrství pod základy. Zatékání je zapříčiněno chybným provedením některých míst zpevněných povrchů kolem kostela i jejich poruchovým stavem, neboť jsou porušeny prasklinami, takže neplní svou funkci – tj. odvádět srážkovou vodu od stavby. Hromadění této vody pod stavbou je způsobeno tím, že voda není odvedena do kanalizace.

Situace vyžaduje vybudování drenáží kolem stavby a odvodnění chodníků a dvora. Další postup závisí na projektu vytvořeném na základě posudků statika a geologa; projekt bude hotov před koncem října.

Byl odborně zaměřen objekt kostela a okolní terén; výsledky prokázaly, že chodník má špatný sklon, v jehož důsledku zatéká do památkově chráněného objektu, který je tím ohrožen. Z tohoto faktu lze vyvodit právní odpovědnost příslušného správce komunikací, který by měl zajistit nápravu a uhradit vzniklé škody.

Kvůli napojení na kanalizaci je třeba získat souhlas od Správy pražských hřbitovů.

Bude také učiněn pokus získat dotace na pokrytí nákladů této investiční akce.

Podle toho, jak budou dostupné investiční prostředky, se práce rozdělí na dvě etapy; v I. etapě je potřeba využít finance na nejnutnějších pracích, jež mají povahu záchranných stavebních zásahů.

Pro realizaci sanačních prací již byla vybrána specializovaná firma.

Provedené práce

V září byla vybudována branka za „domečkem“ a uskutečnil se úklid okapů kostela do ulice Plzeňská.

Za „domečkem“ bude prořezáno křoví (zajistí V. Funda).

2. Košířský farní list

V redakci Košířského farního listu probíhá změna: grafická úprava a sazba přejde na přelomu roku z Jana Brůčka na Václava Drába. Redakce nadále zůstává v péči M. Brůčkové a tisk i distribuci si ponechává na strost S. Dobeš.

3. Farní život a obecná rozprava

Naplánovaný farní výlet byl úspěšně vykonán.

Rozprava se týkala především organizace duchovních a kulturních programů pro farníky.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Lev Veliký papež a učitel církve – památka 10. listopadu

Papež Lev (první papež toho jména) se narodil v Toskánsku kolem r. 400. Asi v r. 430 se stal jáhnem církve v Římě a postupně dosáhl významného postavení. R. 440 ho matka císaře Galla Placidia vyslala do Galie s jistým diplomatickým posláním. Téhož roku zemřel papež Sixtus III. A po něm byl papežem zvolen právě Lev. Po návratu do Říma byl vysvěcen na biskupa. Jeho pontifikát trval 21 let a je zároveň s pontifikátem Řehoře Velikého jedním z nejdůležitějších v antické církvi. Papež Lev zemřel 10. listopadu 461.

V jeho době bylo západořímské císařství velmi slabé, zejména vojensky. Císařská moc nebyla schopna ubránit se nájezdům barbarů. Nebyly řešeny ani vleklé problémy sociální. Tyto okolnosti přiměly římského biskupa, aby se ujal řešení i politických a občanských záležitostí. Známá je událost z r. 452, kdy papež Lev jel naproti hunskému vůdci Attilovi do Mantovy a přesvědčil ho, aby zastavil svou invazi směrem na Řím. O tři roky později už nedokázal odvrátit Vandaly, aby nevydrancovali nechráněný Řím.

Dosáhl aspoň toho, že město nebylo vypáleno a že byly uchráněny římské baziliky, kde obyvatelstvo našlo azyl.

Byla to ale také doba, kdy pokračoval teologický zápas proti nesprávným naukám, proti manicheismu a proti monofyzitské nauce Eutychově, který popíral Kristovu lidskou přirozenost. Dopis papeže Lva z r. 449 byzantskému patriarchovi Flaviovi formuluje jasně nauku o Kristu, v jehož jediné Osobě jsou dvě přirozenosti, božská a lidská, neodděleny a nesmíšený. Tato nauka pak byla přijata Chalkedonským koncilem r. 451, kterého se zúčastnilo 355 biskupů. V koncilních aktech je uvedeno, že byla přijata se zvoláním: „Petr promluvil ústy Lva“. Ostatní nauky byly prohlášeny za nesprávné.

V mnoha zemích papež Lev reorganizoval církev, zejména v Galii a v severní Africe, která byla pod nadvládou Vandalů. Při tom musel překonávat i řadu konfliktů. V celé své činnosti systematicky usiloval o jednotu Církve. Tak ukázal, jak byl tehdy, stejně jako dnes, nezbytný výkon římského primátu.

Zachovalo se skoro sto jeho kázání a asi 150 dopisů. Svou pastorální činností byl blízko lidu zkoušeného hladem, přívalem uprchlíků a chudobou. Vždy povzbuzoval k lásce.

Pohřben byl ve vestibulu chrámu sv. Petra. Později byly jeho ostatky přeneseny a dnes jsou pohřbeny nedaleko oltáře, který je mu v chrámu sv. Petra zasvěcen.

Papež Benedikt XIV. ho v r. 1754 prohlásil učitelem církve.

Podle pramenů Internetu (RaVat – promluva Benedikta XVI, Cath. Encykl.) aj.

M.P.

OKÉNKO VÍRY

Věříci: hierarchie, laici, zasvěcený život

177. Kdo jsou věříci?

Věříci jsou ti, kteří byli křtem vtěleni do Krista a stali se Božím lidem. Jsou účastní, každý svým vlastním způsobem, kněžského, prorockého a královského Kristova úřadu a jsou povoláni uskutečňovat poslání, které Bůh svěřil církvi. Všichni jsou si skutečně rovni v důstojnosti božích dětí.

178. Jak je utvořen boží lid?

V církvi jsou z Božího ustanovení posvěcení služebníci, kteří přijali svátost svěcení a tvoří církevní hierarchii. Ostatní se nazývají laici. Z obou skupin pak pocházejí věříci, kteří se zvláštním způsobem zasvěcují Bohu sliby evangelijních rad: čistoty v celibátu, chudoby a poslušnosti.

179. Proč Kristus ustanovil církevní hierarchii?

Církevní hierarchie byla ustanovena Kristem s posláním a pravomocí vést jeho jménem Boží lid. Tvoří ji posvěcení služebníci: biskupové, kněží a jáhnové. Na základě svátosti svěcení jednají biskupové a kněží při výkonu své služby ve jménu a v osobě Krista –hlavy; jáhnové slouží božímu lidu v diakonii (službě) slova, liturgie a lásky.

180. Jak se uskutečňuje kolegiální charakter církevní služby?

Podle příkladu dvanácti apoštolů, které Kristus společně vyvolil a poslal, se jednota členů církevní hierarchie uskutečňuje ve službě společenství všech věřících. Každý biskup vykonává svou službu jako člen biskupského sboru, ve společenství s papežem, a tak se podílí na jeho péči o všeobecnou církev.

181. Proč má církevní služba také osobní charakter?

Církevní služba má také osobní charakter, protože v síle svátosti svěcení je každý služebník osobně odpovědný Kristu, který ho osobně povolal a udělil mu poslání.

O PERLE UPROSTŘED LESŮ A CÍSAŘI POD DUBY

Letošní podzimní farní výlet směřoval do jižních Čech, přesněji na Lomec, do Štěkně a do Písku. Od kostela sv. Jana Nepomuckého v Praze-Košířích jsme vyrazili v sobotu 20. září ráno hned po osmé hodině. Asi po dvou hodinách cesty autobusem, kdy jsme si připomněli několik okamžiků ze života sv. Pavla, jsme se zastavili v Lomci. Pokud čtete Košířský farní list pravidelně, pak vám jistě neušlo, že o tomto poutním místě, ležícím v jižních Čechách, v libějovickém kraji, psal již v červnovém vydání pan farář, otec Lohelius, který se tenkrát v Lomci věnoval

několikadenním exerciciím. Proto zde v následujících řádcích uvedu jen více méně na připomenutí nejdůležitější údaje. Že se jedná o místo k duchovním cvičením jako stvořené, o tom jsme se nyní mohli přesvědčit na vlastní oči sami. Představte si, že jdete do kopce, procházíte poměrně hustým lesem, ten se před vámi najednou otevře a vy spatříte – kostel. Tak to je, milí poutníci, on, kostel Jména Panny Marie na Lomci, postavený jako projev víry a vděčnosti pánů Buquoyů vůči Bohorodičce. Hrabě Karel Buquoy, vědec a cestovatel, když při jedné námořní plavbě L.P.1684 během strašlivé bouře v nebezpečí života se ocitl, Matku Boží o pomoc prosil a slib ten učinil, že ku její cti kostelík zbuduje, živ-li vyvázne. A hle, hrabě přežil, avšak až syn jeho, Filip Emanuel, kostelík vystavěti nechal (stalo se tak v letech 1692-1702, posvěcení následovalo v roce 1704).

Odměnění tímto pohledem, spěcháte blíž k té půvabné stavbě a vcházíte dovnitř. A je to asi jako byste vcházeli do miniaturního chrámu plného nepřeborného množství rozličných řezeb, maleb, zkrátka jako byste našli perlu uprostřed lesa. Hlavní oltář představuje zmenšenou napodobeninu Berniniho papežského oltáře u Sv. Petra v Římě. Nad oltářem se vznáší zavěšený svatostánek připomínající svým tvarem lucernu. Svatostánek visí na čtyřech honosně zdobených girlandách, které drží čtyři andělé. Nad Nejsvětější svátostí, umístěné v dolní části, se v zasklené schránce nachází soška Panny Marie, věrná kopie Panny Marie foyenské. Tuto sošku zmíněný cestovatel hrabě Karel vozil vždy při sobě.

Unikátní umístění svatostánku na závěsných řetězech vzbuzuje údiv všech poutníků

Při kostelu stojí bývalý lovecký zámek rodu Buquoyů, zámek později sloužil jako fara, škola pro okolní obce a konečně dnes funguje jako klášter kongregace Šedých sester III. řádu sv. Františka. Do Lomce směřují dodnes cesty mnohých věřících. Hlavní pouť se koná vždy 12. září (nejbližší neděli), kdy se slaví svátek Jména Panny Marie. Pout' se zde koná navíc každou první sobotu v měsíci a 13. den v měsíci připadá na tzv. Fatimský den.

Interiér kláštera (zámku) ve Štěkně

Když jsme se rozloučili s tímto místem, mohli jsme pokračovat v naší cestě dál, a tak jsme asi před jedenáctou hodinou dopoledne dojeli do Štěkně, menší obce mezi Strakoncem a Pískem. Cílem druhé zastávky nebyla přímo obec, nýbrž stejnojmenný zámek, který dnes patří řádu Congregatio Jesu. Možná řád budete znát spíše pod názvy Institut Blahoslavené Panny Marie (Institutum Beatae Mariae Virginis), Sestry Mary Ward nebo ještě jednodušeji: Anglické panny. Ty nám během naší návštěvy věnovaly péči vpravdě andělskou. Po přivítání jsme společně oslavili mši v jejich zámecké kapli, následoval oběd, jako pití se podávalo místní pivo Klostermann. Poté se nás ujaly dvě ze sester, aby nám ukázaly zámek a pověděly něco o jeho dějinách a také o svém řádu.

Nuže, první dochované zprávy o zámku – tenkrát ještě tvrz zvané Šček – pocházejí ze 14. století. Majitelem

byl jistý Bašek (nebo Bavor) ze Štěkně. Panství podle dochovaných dokumentů mělo ve vlastnictví celkem 32 držitelů. Za všechny zde budiž uvedeno pár z nejvýznamnějších. Už v druhé polovině 14. století například proslul svými kázáními v Betlémské kapli Jan ze Štěkně. O něm jen pro zajímavost svědčí Jan Hus, že „byl kazatel výtečný jak trúba válečná“.

V 17. století bylo panství napřed zkonfiskováno a odevzdáno městu České Budějovice, protože jeho původní držitel, Jan Malovec z Malovic, se zúčastnil povstání českých pánů proti císaři Ferdinandovi II. Později císař Ferdinand III. panství daruje Janu Antonínovi Losimu z Losimthalu jako odměnu za finanční pomoc poskytnutou při válce se Švédy. Losimthalové na panství působili po dobu 133 let, zámek byl přestavěn v barokním slohu. Následujícími majiteli byli pánové z Windisch-Graetzu. Zámek tehdy prošel úpravou v josefínském stylu. Ze školních hodin dějepisu se snad každému ihned vybaví jméno Windisch-Graetz ve spojení se svatodušními bouřemi v roce 1848. To je správná asociace, neboť generálovi Alfredu Kandidovi z Windisch-Graetzu bylo v té době svěřeno vrchní velení nad Prahou. Šlechtic Alfred Kandid hrál vůbec důležitou úlohu v tehdejších politických událostech rakouské monarchie, od císaře dokonce obdržel řád zlatého rouna a stal se nejvyšším polním maršálkem. Svého postavení si byl dobře vědom a podle toho i vystupoval. Podepisoval se vždy „My, kníže z Windisch-Graetzu“. A když mu zemský soud v Praze zakázal užívat pluralis majestaticus, slůvka „My“, pod pokutou 20 dolarů, poslal maršál pokutu, ale na listinu připsal: „My, kníže z Windischgraetzu, zasíláme nám uloženou pokutu a budeme se podepisovat i nadále: My, kníže z Windischgraetzu.“ (pro zvědavé: listina se nalézá ve štěkeňském archivu). Když se r. 1837 vracel z carských manévřů v Rusku, dala mu jeho manželka kněžna Marie Eleonora před vchodem do zámku vystavět vítěznou slavobránu označenou jeho erbem. Tato žena, známá a oblíbená pro svou dobročinnost, náhle zahynula právě při zmíněném neklidu v Praze, byla zastřelena v roce 1848.

Ústav anglických panen zámek odkoupil od jednoho z potomků, Alfreda Augusta z Windisch-Graetzu, v roce 1921. Řádové sestry zde zřídily dívčí školu s internátem a samy zde vyučovaly. Po druhé světové válce zámek převzal stát a nechal v něm zřídit domov důchodců, který tam byl až do roku 2001. Řádové sestry zámek musely opustit v roce 1985, ale vrátily se zpátky o pět let později, dnes tam probíhají rekonstrukce kvůli uvedení do původního stavu.

V budově zámku se nachází kromě jiného památný pokoj šumavského spisovatele Karla Klostermanna (1848-1923), který zde pobýval na sklonku svého života. Ve Štěkni se ostatně zdržovalo více významných osobností – například zde pracovala rodina Spilků, z níž se proslavili zejména synové František (1877-1960), známý dirigent a skladatel, a jeho bratr zahradník. Zasluhou Jaroslava Spilky byly založeny dodnes trávající zahradnické výstavy Flora Olomouc. Kdysi zde přenocoval také sám císař František Josef I. (vládl 1848-1916). Traduje se, že v anglickém parku, který k zámku přiléhá, prý císař seděl pod mohutnými duby. V parku je možné spatřit sošku Panny Marie, která podle slov sester má zázračnou moc uzdravování.

Tak skončila naše prohlídka zámku. Rozloučili jsme se a pokračovali v cestě do Písku, kde jsme měli něco přes hodinu času na prohlídku města nebo na krátké spočinutí u šálku kávy, případně jiné tekutiny. Pak zbýval pouze návrat do Prahy. Myslím, že nebudu hovořit pouze za sebe, když uvedu, že výlet se po všech stránkách vydařil, a proto na tomto místě patří vřelý dík všem, kdo se zasloužili o jeho přípravu a organizaci, zejména Vítku Bobysudovi a Václavu Drábovi.

jlh

Použité prameny:

- Leták „Dějiny a pamětihodnosti Lomce“
- P. Lohelius: „Chráněná dílna“. Košířský farní list červen 2008
- <http://www.zamek-steken.cz>

Příloha ke zprávě o farním výletu:

Karel Klostermann: Není krásnější krásy...

„Není krásnější krásy nad Šumavu na sklonku pozdního léta. Počasí stálé, vzduch čistý, nepřesycený vlhkem jako jindy. Tráva bují, zelená se a žlutne zároveň, pavučiny ji spřádají, lesknou se, jako by byly utkány z čistého stříbra. Klenou se smrkové lesy, hustě, do nedozírna, černají se blíže oku, modrají se v dále, koupají se v jasů záře slunečné, která je obetává lehounkým, třepetným závojem. Tu odstíny jemné, sotva znatelné, tam příkré protivy trpytného světla a hlubokých stínů, jas a šero, den a noc, vše vedle sebe, vše v jedno splývá, zase se rozchází a opět se pojí. – Kde příroda do temnozelených borů utrousila listnaté stromy, buky, břízy, javory, tam vzplane les v krásě nevýslovně pestré. Listy buků se rdí všemi odstíny červeně, rudě, ohnivě, nachově hoří; zdá se, že ze starých bělošedých kmenů růže vyrůstají: bílé břízy stříbrem lemují močály, na nichž roste modravě zelená kleč, a kouzlí ve všech odstínech, široké listy javorů dovršuje tuto pestrost ...“

Citát: Karel Klostermann: „Skláři“. In: K.K.: „Chvály jižních Čech“. České Budějovice: Růže, 1976. Zde převzato z internetu: <http://www.klostermann.cz/?sekce=chvaly-jiznich-cech>

„Nespokoj se s ničím, co je méně než Bůh.“

Mary Ward, 1585-1645

Kdo jsou Anglické panny? Ve Štěkni jich dnes žije dvanáct. Tento řád, založený v roce 1609 v St. Omer, dnes působí po celém světě a věnuje se především charitativní činnosti, tj. péči o nejobožejší lidi v Africe, ale také, zejména v Evropě, o nemocné a drogově závislé. K jeho činnostem patří dále pastorece a katecheze, děje se tak např. na Slovensku a Ukrajině. Zakladatelka řádu, Angličanka Mary Ward, se narodila roku 1585 v Anglii, v době krutého pronásledování katolíků. Toužila po řeholním životě, ale protože v Anglii byly všechny kláštery zavřeny, odchází do St. Omer. Oslovena charismatem řádu Tovaryšstva Ježíšova Mary Ward usilovala o založení institutu s tímto apoštolským zaměřením pro ženy. Co jí však bylo za života odepřeno, se podařilo až díky Druhému vatikánskému koncilu, který umožnil přijmout formu řeholních pravidel sv. Ignáce z Loyoly pro život společenství. Posláním společenství je „každým způsobem, který je pro ženy možný, k větší slávě Boží sloužit církvi péčí o spásu duší, šířit a bránit víru, pomáhat lidem v křesťanském životě“.

Mary Ward jistě patřila k lidem s charismatem. Jejím pravidlem prý bylo: Neberme nikdy nikomu to, v čem má zalíbení, aniž jsme předtím ukázali to, co je opravdu hodno lásky. Dávejme lidem lepší věci, než jim vezmeme, co je méně dobré. A tak kdosi o ní řekl: „Nevěděl jsem, co je dobrotivost, dokud jsem nepoznal Mary Ward.“

Na jejím hrobu je možné číst tento nápis:

„Chudé milovat,
v lásce k nim setrvat,
s nimi žít a s nimi umírat,
a z mrtvých vstát.“

Do Čech přišly sestry tohoto řádu v 18. století, v roce 1747 byl založen jejich první dům v Praze na Malé Straně. Kromě tohoto domu jim v České republice patří ještě zámek ve Štěkni a dům v Dobré Vodě u Nových Hradů.

A zde několik podnětů k zamyšlení od Mary Ward:

„Jdi k němu blíž, je snadné pokleknout, není námahou hledět na něho, ještě mnohem snazší je říci mu, co si myslíš.“

„Z milosti Boží jsem se rozhodla nikdy si nemyslet, že Bůh mě opustil. Kdyby se stalo, že bych tak uvažovala, chci s ním přesto neúnavně hovořit, jako by on u mě byl.“

„Viděla jsem, že pro mne není žádná jiná pomoc a žádná jiná útěcha než se k němu těsně přimknout; a to jsem činila, neboť on byl zde, aby mně pomáhal.“

„Vše, co mě utěšuje a činí mi radost, chci přinášet Bohu a k němu chci spěchat, aby mi pomohl a upokojil mě ve všech strádáních a těžkostech.“

„Naše štěstí, naše jistota a naše pokroky nespočívají v bohatství, ve velikosti nebo v přízni mocných, nýbrž v tom, že máme otevřený a svobodný přístup k Bohu. Od něho musí pocházet naše síla, poznání a ochrana.“

jlm

Prameny:

- „Novéna k Mary Ward“. Z německého originálu přel. sestry Congregatio Jesu. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakl., 2005, s. 6n a 15.

- <http://mesta.obce.cz/steken/ibmv.html>

MILOSRDENSTVÍ

Našel jsem anděla, choulil se u cesty,
lidé jej míjeli, zdál se jim nehezký.
z dálky jsem uviděl, jak něco schovává,
navenek zašlý plášť celého pokrývá.

Přistoupím k němu blíž, on celý prokřehlý,
zvedá svou hlavu již, pohled má uleklý
a zpod řas hustých, sametových
na mne pak přenězně pohlédne,
v očích má světlo hvězd třpytivých,
dvě studánky čiré a hlubiny bezedné.

Ze tváří šmouhy mu utírám,
děťátku s křídélky u cesty,
co lidem zdálo se nehezký.

Když usne v mém náručí,
jedinou starost mám:
ten křehoučký život
ať naživu zachovám.

jlm

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné